

Izhaja dvakrat na teden, in sicer v sredo in soboto
b. 11. uri predpoldne ter stane z izrednimi prilagami
er s »Kazipotom« ob novem letu vred po pošti pre-
manana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 13 K 20 h, ali gld. 6-00
pol leta 6 » 60 » » 3-30
četrt leta 3 » 40 » » 1-70
Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravnistvo v Gosposki ulici
št. 7. v Gorici v »Goriški Tiskarni« A. Gabršček
vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah
pa od 8. do 12. ure. Na naročila brez doposlane na-
ročnine se ne oziramo.

Ogledi in poslanice se računijo po pošit-vrstah, do
1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka
vrsta. Večkrat po dogodbi. — Večje drke po prostora.
— Reklame in spisi v uredniškem delu 15 kr. vrsta.
— Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako od-
govornost.

SOČA

»Vse za omiko, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravnistvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7. v I. nadst. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

»PRIMOREC«

izhaja neodvisno od »Soče« vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gld. 1-60.

»Soča« in »Primorec« se prodajata v Gorici v naši knjigarni, v tobakarni Schwarz v Šolski ulici, Jellersitz v Nunski ulici in v Korenski ulici št. 22; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Podaljšanje Vipavske železnice ali blamaža upravnega sveta.

(Z Vipavskega.)

Ko sta svoj čas železniška podjetnika Dreossi in Antonelli izdelovala prvotni načrt Vipavske železnice, sta predvidljala koj eventualno podaljšanje do Postojne, ter nameravala isto speljati zraven Ustja, Slapa, Manč po Raški dolini in pod Razdrtim v Postojno.

Deželni zbor je leta 1902. dovolil 200.000 K v nakup osnovnih delnic s pogojem, da se zgradi železnica po Vipavski dolini, ki bode vozala Gorico s Postojno ali Logatec.

Pod enakimi pogoji so prispevale tudi Vipavske občine in drugi interesi s svoto 100.000 K.

Torej te svote bi v smislu tedanjih pogojev morale zadostovati za celo zvezo.

Po dovršenju Vipavske železnice Gorica-Ajdovščina, ki se je zgradila skoro popolnoma preko glav sedanjih upravnih svetnikov, je bilo splošno mnenje, da se ista v najkrajšem času podaljša do Postojne ali Vrhnike. To bi se skoro gotovo že izvršilo, ako bi med tem slučajno ne prišla graditev Bohinjske železnice, ki je vsled bogsigavedi kakih vzrokov požrla veliko več denarja, kot se je prvotno mislilo, in skoro »bankrotirala« železnično blagajno.

Pred dobrim letom je vlada iz investnih ozirov dala neki migljaj upravnemu svetu Vipavske železnice, naj sporazumno s Kranjci prične iniciativo za podaljšanje železnice, in sicer preko Vipave in Št. Vida na Razdrto in naprej, ki bi do Št. Vida ostala pod imenom Vipavska železnica.

To je tudi kranjske Vipavce ojačilo, da so izrabili pohod barona Becka povodom lanskega inspiciranja vojaškega štaba po Vipavski dolini, ter ga napro-

sili, naj bi podaljšanje Vipavske železnice podpiral tudi iz vojaških ozirov, kar je baje tudi obljubil.

Upravnim svetnikom, ki o upravi Vipavske železnice le toliko razumejo, da se smejo brezplačno po njej voziti, ni bilo nikakor prav, da bi si morda še kdo drugi prilaščal zasluge morebitnega podaljšanja iste, ampak so si hoteli s tem osvetliti lice sami. — Presenetiti so hoteli Kranjce, ter pričeli s prvotnimi deli kar »na svojo roko«.

Njih pooblaščenca na Dunaju je ta ideja tudi jako ugajala; izposloval je koj denar in pridobil inženirje za to.

Slučaj je hotel, da so se nekateri oziri pri vladi vsaj navidezno premenili, in ker je vlada, kakor že omenjeno, z dogotovljenjem Bohinjske železnice preveč okupirana, se je za namerovano podaljšanje le toliko brigala, kolikor so upravni svetniki Vipavske železnice oziroma njih pooblaščenec hoteli. Namreč, njim je bilo mari le podaljšanje do Št. Vida, in le do tje so pustili železnico tramatati.

Kaj potem, to jih ni brigalo.

Dne 18. m. m. je bila revizija že dogotovljenih prvotnih načrtov za podaljšanje Vipavske železnice iz Ajdovščine v Št. Vid, pri kojoj se je koj videlo, da po namerovanem projektu bi bila vsaka nadaljna zveza popolnoma nemogoča. Vipavska železnica bi sicer jako lepo drdrala do Št. Vida; a prvotna misel in želja za zvezo pa bi bila vsled nepremagljivih ovir za vedno pokopana.

Vipavsko ljudstvo, ki prav dobro ve, da od železnice iz Ajdovščine do Št. Vida ne more imeti prav nikakih koristij, pač pa še škodo, in ker je uvidelo, da s tem za vedno izgubi upanje na zvezo, od katere edino more pričakovati splošnih koristij, se je izreklo enoglasno proti takemu podaljšanju samo do Št. Vida, ter z ogorčenjem zahtevalo zvezo s Postojno ali Vrhniko.

Zlasti poslednja bi bila neprecenljive važnosti za celo Vipavsko in Kranjsko.

Na podlagi tega je revizijska komisija prvotni načrt upravnega sveta Vipavske železnice zavrnila, ter se izrekla za napravo novega, ki bi odgovarjal željam ljudstva.

S tem pa so gg. upravni svetniki Vipavske železnice zopet za eno blamažo bogatejši, ter bi lahko sprevideli, kako jih je njih dunajski pooblaščenec zopet prav pošteno — povlekel.

DOPISI.

Iz goriske okolice. (Javna prošnja na naslov naših državnih poslancev). — Že leta 1897. so vložile občine Sovodnje, Št. Andrež, Miren, Bilje, Vrtojba, Renče, Opatjeselo, Temnica in Vojsčica po cestnem odboru prošnjo na c. kr. namestništvo v Trstu, da bi se odpravila mitnica na mostu čez Vipavo v Rubijah. Enako prošnjo je leta 1898. podal tudi cestni odbor za gradiški okraj. Toda, dasi je naš cestni odbor obe ti prošnji z vso vnuemo podpiral, ni bilo rešitve do maja meseca 1900. — in ta je bila neugodna. Namestništvo je namreč izjavilo, da »ker ni dokazan javno-pravni naslov za obstanek omenjene mitnice, ne obstaja ta mitnica po obstoječih mitniških predpisih za politična oblastva, in da se ona tudi ne morejo vtikati v stvar, zadevajoče pobiranje pristojbin na omenjenem mostu.«

Proti temu odloku je cestni odbor vložil vsestransko vtemeljeni utok dne 14. junija 1900. na ministerstvo za notranje zadeve in, kakor smo se prepričali v uradu cestnega odbora, je ta tudi pozneje večkrat prav nujno podprezal na kompetentnem mestu, da bi se sporno vprašanje radi rubijske mitnice slednjič rešilo. A do sedaj vse zaman, in če je res, kar je izjavil neki viši politični funkcionar v Gorici, ne bode ta zadeva nikdar rešena.

Mi pa ne moremo tega verjeti, ker menimo, da so državna oblastva dolžna, zakonito vložene prošnje in utoke po zakonitih predpisih rešiti.

Andrea nevoljno vstopi in vrže pred seboj v sobo svojo čepico, ki vsled tega, da ni bilo v sobi nobenega stola, pade na tla in se zavalj po izbi.

»O dečko,« pravi Caderousse, »ne jezi se in pridi bližje. Mislim sem na te, in glej, kako krasen zajutrek naju čaka; samo jedi, ki so ti posebne ljube.«

Res začuti Andrea različne, njegovemu sestradanemu železcu čisto dobrodošle vonje: bila je zmes sveže masti in česna, glavna predmeta manjše provenčalske kuhinje, in tudi vonja muškata oreha ni manjkalo, kakor je bilo razločevati tudi močni ribji vonj. Vse te stvari so bile v dveh globokih skledah, ki sta stali v peči, in v kaseroli, ki je prasketala ob ognju.

V sosedni sobi zagleda Andrea med drugim lično pogrneno mizo, opremljeno za dva človeka, na nji dve rumeno in zeleno zapečateni steklenici vina, karafa z dobrim žganjem in različno sadje, ki je ležalo na porcelanastem krožniku, skrbno zavito v list zeljnate glave.

»Torej kaj praviš, dečko?« vpraša Caderousse. — »He, kako to diši! Ah, znano ti je, da sem bil dober kuhar, in še se moraš spominjati, kako si je človek po moji kuhinji lizal prste. In ti si bil vedno prvi, in zdaj se mi, da nisi zametaval mojih jedij.«

In Caderousse očisti z velikim razkošjem še nekaj čebal.

»Ah, res, to je jedino,« vsklikne Andrea nevoljno; »torej zato si me tako vznemirjal, da bi s teboj zajutrekoval; vrag te vzemi!«

»Sinko,« pravi Caderousse sladko, »med jedjo se hočeva pogovarjati. — Nehvaležnik, ali se prav nič ne raduješ, da zopet vidiš svojega starega prijatelja, dočim jaz jokam veselja.«

Grof Monte Cristo.

Napisal Alexandre Dumas.

(Dalje.)

Andrea prebledi, toda bilo je v temi, da tega ni bilo mogoče opaziti.

»Kako?« vpraša. »On jih ni hotel vzeti?«

In njegov glas lahko zatrepeta.

»Ne, hotel je govoriti z Vašo Ekscelemco. Rekel sem mu, da ste odšli z doma; v pričetku tega ni hotel verjeti, toda končno se je vendar dal prepričati ter mi izročil to dobro zapечатeno pismo.«

Andrea prečita pismo pri svitu najbližje svetilke.

Glasilo se je:

»Kje stanujem, veš. Z gotovostjo pričakujem, da me obiščeš jutri zjutraj ob devetih.«

Andrea si skrbno ogleda pečat, da se prepriča, če niso kake radovedne roke preiskale pisma natančneje, toda zganjeno je bilo tako skrbno, da bi bilo to čisto nemogoče, ne da bi se zlomil pečat.

»Prav,« pravi na to. »Ubogi stavec, to je krasen človek.«

Vrtarja ganejo te besede tako globoko, da ne ve, koga naj bolj občuduje: mladega gospoda ali starega slugo.

»Hitro izprezi in pridi potem k meni,« zakliče Andrea svojemu groomu.

Komaj stopi v svojo sobo, Andrea hitro zažge pismo, katero je pravkar prejel.

Groom vstopi.

»Ali nimaš ti približno moje postave?« ga vpraša.

»Čast mi je, Ekscelemco,« odvrne sluga.

»Včeraj si dobil novo livrejo?«

»Da.«

»Ker imam dogovorjen sestanek z deklico, kateri ne maram povedati svojega pravega imena, mi posodi svojo livrejo ter mi daj svoje listine, da mi bode lahko spati v kaki gostilni, če bi bilo to potrebno.«

Groom uboga.

Pet minut pozneje zapusti Andrea hotel, ves izpremenjen v obleki svojega sluga, si vzame kabriolet ter se da peljati v krčmo »pri Rudečem Konjiču«.

Drugo jutro zapusti nepoznan to krčmo, pohiti skozi predmestje Saint-Antoine, čez boulevard v ulice Ménilmontant, kjer obstane pri tretji hiši na levi strani in se ozre okoli sebe, če bi mu morda ne dal lahko kdo kakega pojasnila, kajti vrtarja v hiši ni bilo.

»Koga iščete, lepi mladenič?« ga vpraša stara branjevka.

»Gospoda Pailletina, mamica,« pravi Andrea.

»Nekdanjega peka?«

»Da.«

»Zadaj na dvorišču ga najdete, na levo, vrh tretjih stopnic.«

Andrea nadaljuje svojo pot. Pred označenimi vrati je ležala srnjakova koža, na katero stopi tako silno, da se jasno vidi, kako neprijeten mu je ta obisk.

Caderousse je gledal skozi okence v vratih.

»Ah, ti si točen,« mu pravi.

In nato odpahne zapah.

zdi se nam potrebno, da javnim potom naprosimo naše gospode državne poslance, naj blagovole bodiši z interpelacijo v državnem zboru, bodiši na drug primeren način potrkati na pristojnem mestu in doseči, da se slednjič proglasi zgoraj navedenim zakonom odgovarjajoča razredba. (Sledé podpisi.)

Iz Podbrda. (Naš gospod nunc.) — „Ne bom se hvalu. Cerku sem prenovu od znotraj in zunaj pa benmu ni bló treba dat benga vinarja. Petnajsto. kron je bio odločena za vodovod v župnišče in za vrt. Zdej pa slišm da mi še plot ne baja nardil. Od začetka kc sem pršu sa mi nasprotoval pa mi še zdej. Za tó na bo maše u Oblokah na sv. Frjan, na bom prosu pred njegovem oltarju za vas.“

To se besede našega gosp. župnika na prižnici dne 29. aprila t. l. po zapisku.

Mi si pa mislimo, da je lahko popravljal cerkev, ker so ljudje dosti denarja nanosili v cerkveno pušico, da je bila ista večkrat nabito polna. Koliko neki je dal iz svojega žepa? 1500 K je bilo res odločeno za vodo v župnišče in kaplanijo ter za popravo zidu. Kaj meni, da so bile velike cevi zastoj? Mi smo tudi posebej morali plačati male cevi in delo za njih polaganje, koliko bomo morali pa za velike in njih delo šteti, je pa menda g. župnik pozabil, morda zato, ker ima — s svojo stvarjo toliko opravila!

Da bi pa njemu ne nasprotovali, bi pa morali biti iz kamena, nikar pa ker smo vstvarjeni po Božji podobi. Pred dobrim letom je hotel imeti plot okoli vrta, koji bi stal m 50 K r o n. Kje si morete ljudje božji, misliti večje nesramnosti, kakor je ta zahteva za mali gorski kraj? Sedaj je zopet fantaziral, da naj mu občina napravi meter visoko ograjo iz zidu. Pa ne pojde kar takó. Naredi se le tisto (oziroma, kar ni še narejeno) kar je na zapisniku. Ako pa njegovega hujskanja nevednih kmetov ne bode konca, ga postavimo v tako luč, da bode moral obe očesi zapreti.

Kaj misli, ako ne pojde maševat v Obloke, da nas bode konec; se revež grozno moti. Zastoj itak nikdar ni šel! Ljudje se zgražajo nad njegovim počenjanjem, ko rabi sv. opravilo za osebno maščevanje. Za danes naj zadostuje toliko! Prihodnje pa naj pazi, za kaj je prižnica.

Pa novi železnici iz Podbrda do Trsta.

G. M. Klodič pl. Sabladoski opisuje v „Plan, Vestniku“ pot iz Podbrda do Trsta po novi alpski železnici tako-le:

„Zopet smo pod milim nebom! (Namreč po prihodu iz tunela v Podbrdo.) Prekop, ki smo ga ravnokar prevozili, ne loti samo Kranjske od Goriške, ampak tudi sever od juga v podnebnem in zemljepisnem oziru. Tudi predira razvodje dveh morij, daljnega Črnega, proti kateremu teče bistra Sava, in bližnjega Jadranskega, ki spremlja vodovje zelene Soče. Poslavlja se tudi od visokih planin, ker vlak hiti sedaj v hribovje, planjavo in k sinji Adriji.

Res je jokal, toda težko je reči, ali je radost ali čebula tako močno vplivala na solze starega krčmarja iz krčme Pont du Gard.

„Tiho, prilizljivec,“ pravi Andrea. „Torej ti me ljubiš?“

„Da, vrag naj me vzame, če te ne ljubim; dobro vem, da je to slabost, a ne morem drugače.“

„Toda ta ljubezen te ni ovirala, in kljub njej si me spravil sem, da mi nastaviš kako past.“

„Ah, pojdi,“ pravi Caderousse, otiraje s predpasnikom svoj široki nož; „ali bi mogel prenašati to bedno življenje, katero mi nudiš, če bi te ne ljubil? Obleko svojega sluga imaš na sebi; dobro, ti imaš torej slugo, jaz nasprotno nimam nikogar; si moram sam čistiti svoje zelenjad in sam skrbeti za vse; ti gledaš z zančevanjem na moj zajutrek, ker si navajen jesti v hotelu des Princes ali v kavarni de Paris. Ej, jaz bi imel tu-ri lahko slugo, tudi jaz bi se lahko vozil v tilbury in jedel, kjer bi hotel. Zakaj se odrekam vsem tem slastem, zakaj? Iz ljubezni do svojega malega Benedetta. Povej odkrito, ali bi ne mogel živeti jaz prav tako kakor ti, he?“

In jako razumljiv Caderoussev pogled zaključil to frazo.

„Prav,“ pravi Andrea; „reciva, da me ljubiš resnično, a zakaj potem zahtevaš, naj pridem k tebi zajutrekovat.“

„Toda, dečko, da te vidim.“

„Da me vidiš, zakaj to? Pogoje sva vendar že določila.“

„Toda, ljubi prijatelj,“ vsklikne Caderousse, „ali je mogoč testament brez kodčilov? Toda pred vsem bi rad z menoj zajutrekoval, ali ni res? Prav, torej sedi! Tu so sardele in tam na onem grozdjemv listu čisto sveže surovo maslo. Ah, mojo sobo opazuješ: moje štiri slamnate stole, moje podobe s priprostim okvirji. — Vraga, kaj hočeš, to ni hotel des Princes!“

„Glej vendar, ali ti, ki si gojil samo željo, živeti kot pek, ki se je umaknil v samoto, nisi več zadovoljen?“ Caderousse vzdihne.

„Torej kaj hočeš? Tvoj sen je urešen.“

V Baški dolini, ki je bila za gradnjo radi polakega in udirajočega se sveta zelo neugodna, vodi proga od postaje v Podbrdu, ležeče na visokem, iz Bohinjskega predora vzetem nasipu, zelo strmo navzdol. Črez dva kamenita mosta, dolga 74 in 44 m, s šestimi, oziroma tremi loki, potem skozi kratek predor in dve galeriji dospe vlak na kolodvor v Hudi južini, na katerega gledajo Črna prst, Porezen in drugi hribi v okolici. Za postajo so morali na 500 m dolžine narezati strmo rebro ob hribu v dveh stopnicah, da so napravili progí prostora. Treba je bilo tudi podpreti svet z zidovjem in ga osušiti z globoko v zemljo izvrzanimi rovi. Za 312 m dolgim prekopom se vrsti potem večje število mostov, s katerimi menjava železnica večkrat breg Bače. Med mostovi so kratki predori — saj tukaj res ni 5 m proge brez večje gradbe! Takoj potem izgine vlak v 939 m dolgem Bukovskem prekopu. Grozen pritisk v njem je bil pri delu velika zapreka, tako da je bilo vrtanje skoraj vsak tretji dan pretrgano in da so morali oporno lesovje do šestkrat zaporedoma menjati, ker je bilo vsak pot docela zmečkano. Blizu izhoda iz Bukovskega predora je 140 m dolg železen most, za njim drugi, 150 m mereč črez Bačo, zgrajen iz kamena in železa. Z njega vidimo v dolino Koritnice in na Novi vrh v ozadju. Za malo minut zropota vlak zopet na levi breg Bače na postajo Grahovo, 47 km daleč od Jesenic. Železen, 60 m dolg most nese vlak na ono stran potoka v 207 m dolg prekop skozi stari gorski usad na desnem bregu vode. Vzhodni konec prekopa je bil na neugodnem terenu zelo v nevarnosti; morali so ga slednjič nasloniti s 15 m globokim temeljem na varno skalo. Ko prevozimo še dva predora, dolga 374 in 170 m, in most med njima, držeč črez potok Knežo, dospemo po drugem, 60 m dolgem mostu na kolodvor v Podmelcu.

Okrajna cesta drži odtod črez hrib pred Ljubinjem v Tolminu, železnica pa teče ob Bači do Idrijske doline. A ceste ob potoku vendar ne zmanjka. Za gradnjo proge je bilo treba namreč dovozne poti od njej, zato so napravili cesto, vežečo Knežo naravnost z Bačo pri Modreju.

Na tem kosu železnice se nahaja 292 m dolg predor, za njim pa 90 m dolg kamenit most črez Bačo. A že kak kilometer spodaj nese drug kombiniran most, dolg 55 m, vlak zopet na levo stran potoka, kjer ostanemo do izhoda v široko Idrijsko dolino. Črez reko Idrijo teče tir z velikansko gradbo v ovinku, katere dva kosa sta dolga po 515 m in železna, šest kosov je dolgih po 14 in troje po 10 m in so vsi kameneni. Proga leži 30 m nad vodo.

Še enkrat pogledamo v ozko Baško dolino s 1475 m visoko Kobiljo glavo v ozadju. Ni brez krajinskih lepot. Iz Podbrda, odkoder vodi nova cesta črez Petrovo brdo na Kranjsko proti Škofji Loki, greš lahko na slovečo Črno prst, na 1631 m visoki Porezen z zanimivim razgledom na južno Bohinjsko pogorje, na Zlatnik (1550 m), ki je vogel, ločeč Baško in

Sorško dolino, kakor tudi na nižje vrhove z mikavnimi pogledi v bližnja hribska zakotja. Iz Hude južine prideš po lepi poti v Čerkno; iz Grahovega drži pot severno po kotlu Nemškega ruta na strme vrhove Rodice, Novega vrha i. dr. Skratka: vsaka postaja služi kot izhod za to ali ono zanimivo turo. Kar se tiče železnice, ni izlaha kje druge proge, ki bi morala premagati toliko zaprek na primeroma tako kratki daljavi. V zunanjem pa so skušali dati gradbam značaj slikovite in temotne okolice; zato so pustili kamen neobdelan, da spominja na zidovje cikloпов.

Do postaje „Sv. Lucija-Tolmin“ drži tir na levem bregu Idrije. Na severu nas pozdravljajo zopet velikani Julijskih planin. Kamor pogledaš, vidiš obraslo, zeleno hribovje, malo se kaže sivega skalovja. Le tam, kjer se izliva Idrija v Sočo, pri tesneh, ki so na nekaterih mestih le 3 m široke, a do 30 m globoke, bližjo strme pečine. Prekrasen kraj!

Iz Sv. Lucije je le nekaj km daleč v Tolmin. Dalje je v Kobarid in Bole, pa upajmo, da ti kraji ne bodo dolgo časa brez železniške zveze z novo progo. Kolodvor v Sv. Luciji je kljub svoji oddaljenosti najbolj pripravno izhodišče v Trento in Kaninško pogorje, za Krn in za hribe, ki so zapadno in južno od Kobarida, in tudi za poset laške strani in benečanskih Slovencev. Čprav je Bole nekaj bliže Trbižu, pa tukaj mičnega Predelskega prelaza ni vmes.

Železnica teče sedaj po romantični in slikoviti soteski ob Soči. Na nekaterih krajih zazreš zadnjikrat sive robove Soških planin. Ta kos proge od Sv. Lucije do postaje v Avčah pa opišem najbolje, ako na kratko navedem te-le točke: predor Sv. Lucije, 617 m; predor, 50 m; predor, 90 m; pet mostov iz kamena in železa črez postranske, globoko vrezane hudournike; dva predora, drugi izmed njiju 790 m; kamenit most s petimi odprtinami črez potok; predor, 250 m; predor, 300 m; predor, 360 m. Daljava med kolodvorí znaša pri vsem tem le 83 km; 71% proge leži v ovinkih. Še večje so bile skoraj težkoče pri dovažanju gradiva od ceste onkraj Soče; napeli so na več krajih do 300 m dolge žice črez 100 m globoko brezдно ter tirali na njih vozičke, polne potrebnih snovi. Tupatam so napravili začasno lesene mostove črez vodo. Velikanske naredbe!

Pokrajina se izpremeni od Avč naprej dokaj. Hribovje je nizko. Rastlinstvo kaže polagoma južni značaj. Vidimo prve smokve, vinograde, ciprese in breskve. Tudi človeška bivališča imajo drago obliko, drugačne strehe; drugačne stolpe in hiše zagledamo. Le železnica kaže še vedno isti značaj kot dosedaj — smeje gradbe, ki pričajo o trdem boju tehnike z upornim svetom. Po 160 m dolgem viaduktu se vozimo na levem bregu Soče vrhu visokega opornega zidovja na drugi kamenit most črez potok Avče; potem so še trije krajši viadukti. Po velikanskem mostu hiti nato vlak na desni breg reke v postajo Kanal. Pri 76 km od Jesenic prevozimo kolodvor v Plavah, kmalu za njim 71 m dolg viadukt črez postranski

potok, potem 450 m mereč prekop pod vasjo Prelesjem in slednjič drugi, 335 m dolg predor. Tukaj smo v ozki dolini severozapadno od Sv. gore, katere strmo, kamenito, z nizkim drevjem obraslo rebro se kmalu prikaže, na nje vrhu pa beli stolp in dolgi samostan, z rdečo streho, ostro se ločeč od južno modrega neba. (Konec prihodnjic.)

Domače in razne novice.

P. n. naročnikom. — Opozarjamo vse one gg. naročnike, ki še niso plačali naročnine, da so pretekli že štirje meseci letošnjega leta, proseč jih, naj dopsljejo naročnino čimprej.

Ob jednem se obračamo tudi do starih dolžnikov z opombo, da je zadnji čas, da izpolnijo svojo dolžnost.

Imenovan je okrajni komisar v Gorici g. Josip Gasser namestništvemim tajnikom extra statum.

Ravnateljem v kaznilnici v Gradišču ob Soči je imenovan g. Andrej Pešek, doslej upravitelj v koperski kaznilnici.

Na Vipavski železnici je prenehala 1. t. m. zveza vlaka št. 813 z vlakom južne železnice št. 1008, kateri odhaja sedaj iz Trsta ob 1 pop.

Razpis dražbe. — Razpisuje se javna dražba s pismenimi ponodbami, s katero se oddajo dela za odvajanje Mondine v Isonzato in za zgradbo jezra pri Poparinu, katera dela so proračunjena na K 75.712.30. — Dotične ponudbe, katere se morajo pravilno zapečatiti in kolekovati s kolekom 1 K, naj se vložijo najkasneje do poldne 25. maja 1906. na vložni zapisnik deželnega odbora; opaza se, da se mora priložiti tem ponodbam tudi potrdilo deželne blagajne, ki ima dokazati, da se je položila varščina 3800 K v gotovini ali pa v vrednostnih papirjih s pupilarno varnostjo, sprejetih v borzni kurz. Tehnični operat, kakor tudi splošni in posebni pogoji se lahko pregledajo pri stavbinskem uradu deželnega odbora ob uradnih urah. Deželni odbor si pridruže prosto izbero med ponudniki, vsled česar se pridržuje vse varščine do odločbe o izidu dražbe. Odraja del je podvržena potrditvi c. kr. poljedelskega ministerstva. Glede plačila opozarja deželni odbor ponudnike na § 35. posebnih zakupnih pogojev. Deželni odbor.

Ajdovsko-Vipavska podružnica „Slov. plan. društva“ naznanja, da priredi dne 6. maja celodnevni izlet na Trstelj nad Dornbergom. Odhod iz Ajdovščine ob 6. uri zjutraj z vlakom. Na vrhu se snidemo z brati Tržačani in Goričani. Torej ker je prvi letošnji izlet skupen treh podružnic, zato upamo, da se istega udeleži vsak zaveden planinec.

Ferri in Ratti. — Pred kratkim so v Pulju izgnali iz Avstrije laškega pesnika z imenom Ratti iz Italije. Ratti je imel „konferenco“ v Trstu, potem pa v Pulju, kjer so mu pokazali pot v Italijo. Malo poprej je bil v naših deželah laški učenjak Ferri, ki je tudi predaval. Ko je odšel, se je čulo iz laških ust zatrdilo, da je bil tudi ta učenjak tukaj kot ne- (Dalje v prilogi.)

„Da, Benedetto, to je baš ono: vse to je bil samo sen. Pek, ki se je odtegnil svojim opravkom, je bogat in ima dohodke, razumeš?“

„Vraga, ti imaš vendar tudi dohodke!“

„Jaz?“

„Da, ti. Spomni se dveh stotin frankov, katere dobivaš mesečno od mene.“

Caderousse zmigne z ramení.

„O, poniževalno je dobivati denar, ki nam ga daje kdo proti svoji volji in lahko že jutri s tem preneha. Vidiš, da moram varčevati, da mi ne bode treba stradati, če preneha tvoja dobrotljivost... Tvoja sreča je nedogledna, ti porednež; znano mi je, da se oženiš z Danglarsovo hčerko.“

„Z Danglarsovo? Kako praviš?“

„Da, da, z Danglarsovo. Ali naj rečem s hčerko barona Danglarsa? Ah, to bi bilo isto, kakor če bi hotel reči grof Benedetto; Danglars je bil moj prijatelj, in če bi ne imel tako kratkega spomina, bi me povabil na svatbo, pomislivši, da je bil tudi on na moji. Da, da, na moji! Vraga, tedaj še ni bil tako ponosen, ampak ubog pomočnik pri dobrem gospodu Morelu. Večkrat sem obojeval v dj-zovi in grofa Morcerfa družbi. — Na, vidiš, jaz imam fine znance, in če bi hotel, bi se lahko srečaval z njimi v istih salonih.“

„Ah, pojdi tvoja zavist vidi mavrico.“

„Moj ljubi Benedetto, jaz vem, kaj govorim. Kdo ve, kaj se zgodi; vse se lahko predrugači. — Toda za zánj končno že enkrat pričniva jesti.“

Moža sedeta. Caderousse je dišalo izvrstno in hvalil je vse, kar je ponudil svojemu gostu. Ta se je kazal prijaznega in je pridno segal po jedi.

„Ah, dečko,“ pravi Caderousse, „he, zavedaš se, kaj se spodobí, in videti je, da si s svojim starim gostiteljem zadovoljen, ali ni res?“

„Pri moji duši, da,“ vsklikne Andrea, pri katerem je ta hip premagal dober okus vse druge čute.

„In ti diši?“

„Tako izvrstno, da ne vem, kako se more človeku, ki zna pripravljati tako izborne jedi, zdeti življenje težko.“

„Ah, glej, to prihaja od tod, ker je vso mojo srečo uničila neka misel.“

„In ta bi bila?“

„Da moram živeti od prijateljeve dobrotljivosti jaz, ki sem si vedno sam zaslužil to, česar mi je bilo treba za življenje.“

„Ah, za to se ne brigaj; pomiri se, jaz imam dovolj za dva.“

„Ah, tega ne morem; koncem vsakega meseca me peče vest.“

„Dobri Caderousse!“

„Zato včeraj nisem hotel vzeti dvesto frankov.“

„Da, ti si hotel z menoj govoriti, torej na dan z besedo!“

„Imel sem neko misel.“

„Andrea se zgrozil. Pri Caderoussevih mislih se mu je vedno godilo tako.

„Strašno neprijetno je,“ prične ta, „da moram vedno čakati na konec meseca.“

„Ah,“ pravi filozofično Andrea, ki noče pomagati svojemu tovarišu, „ali ne čaka človek celo življenje? Ali gre na primer meni drugače? Jaz torej mirno čakam in sem potrpežljiv.“

„Da, ker imaš mesto na revnih dvesto čakati na pet, morda celo deset tisoč frankov. In potem imaš tako srečen temperament in si že tako mnogokrat razvedril ubogega Caderousse. Toda ta dobri prijatelj ima izvrsten nos, kaj?“

„Toda, moj Bog, zakaj govoriš vedno o preteklosti? Ali je ne moreš nikdar pozabiti?“

„Ah, ti imaš še le jednoindvajset let ter lahko še mnogo pozabiš, toda jaz jih imam petdeset, in tega ne morem več. Toda pusti to.“

kak političen agitator. In o Rattiju se trdi isto. Je moral govoriti že precej razumljivo, da so se zganile avstrijske oblasti ter ga iztirale! Drugače so strašno prizanesljive te oblasti proti raznim ljudem, ki tako radi hodijo iz Italije med avstrijske Lahe imet „konference“. Treba le gledati te naše Lahe, kako so ob takih prilikah po koncu, kako ploskajo in se ogrevajo. Vsaka taka konferenca je le politična demonstracija, naperjena proti Avstriji! To dajo Lahi čutiti vtisih bolj jasno, vtisih bolj prikrito, kakor baš kaže.

Ali o vsem tem bi mi ne pisali, da niso naredili laški poslanci na Dunaju velike hudobije, ker so v interpelaciji gledali izgona Rattijevega omenili, da Slovanom pa se v takem pogledu pušča svoboda. Govorili so lažnjivci celo o nekih slovanskih agitatorjih! Laž ni bila še nikdar argument, kazala pa je vedno, kako nizki so oni, kateri se je poslužujejo na račun drugih, ko hočejo prati sami sebe. Če bi prišel k nam kak Rus predavati, bi mu seštel kosti in policija bi mu bila vedno za petami, pa če bi bil še tako oddaljen od vsake politične agitacije! In Lahi! Kako bi kričali, lagali, denuncirali! Slovani pa smo molčali — zato pa nas po Dunaju blatijo laški prijatelji ter nam podtikajo „agitacijo“, katere ni, pa bi bila morda le kolikortoliko koristna!

Delavsko posvetovanje na Sveti gori! — „Primorski list“ vabi zopet delavstvo na božjo pot na Sveto goro. Ali to nima biti navadno romanje, da bi se nekateri grešniki otreli grehov ter dosti darovali čest. patrom frančiskanom, marveč to romanje ima v namen — delavsko posvetovanje. Govorilo se bo o organizaciji krščanskega delavstva, zabavljalo liberalcem in socijalnim demokratom ter menda klicalo Mater božjo na pomoč! To se ima zgoditi tretjo nedeljo po Veliki noči. Brez dvoma bo romanje dosti, delavcev pa ne preveč. Tudi je predlagati hoditi na posvetovanje na Sv. goro, ker za to je dosti prostora tudi v Gorici. Če že mora obstajati svetogorska romarska pot, tedaj naj že bo, pa le v to svrhu, da bi verni ljudje tam gori iskali duševne utehe in jo res mogli najti, da bi po božjo molili in se spokorili — ne pa da se vlačijo ljudi gori z namenom, da se jim natvezi nekaj laži, ter da se jih hujska! Tako profanujejo božjo pot. — Vsak pameten delavec stori boljše delo, če ostane lepo doma tretjo nedeljo po Velikonoči, se odpočije od tedenskih težav ter se malo povesele v svoji družini ali se razvedri z balincanjem, nego hoditi gori brez potrebe ter trositi denar dr. Pavlici na ljubo. Prav je, da se delavstvo organizuje, da je močno, ali organizacija, katero ustvarjajo politikujoči duhovniki, ni za nič. Samo zgaga, neumnosti in surovost! Kaj pa so doslegli v Mirnu? Glavno to, da je bilo nekaj ljudij zaprtih po nepotrebi. In v Gorici? V tistem „krščanskem“ delavskem društvu je doma surovost in neotesanost, katero smo imeli priliko videti tudi na občnem zboru „Slov. bralnega in podpornega društva“. — No, če jih Mati Božja na Sveti gori oprosti takih lepih lastnostij ter jim razsvetli um — seveda nimamo nič proti temu!

Nepoboljšljiv tat. — V petek popoldne je bila izvršena tatvina v stanovanju upokojenega majorja Szelenkega v Dantejevi ulici 10. Tat je skočil skozi okno ter ukradel šatuljo z raznimi dragocenimi rečmi, kakor prstani, zaplestnice itd. vredno nad 400 K. Tatu so dobili kmalu v nepoboljšljivem 14 letnem dečku Jos. Čapu. Najprvo je tajil, potem pa priznal tatvino ter povedal, da je skril ukradene reči nekje na Kornu, kjer so jih tudi res našli. Deček je bil že večkrat kaznovan radi tatvine. V poboljševalnico z njim!

Umrli je v Tolminu gospa Rozalija Zarli, soproga g. sodnijskega oficijala Jos. Zarlija, nagle smrti v 36. letu svoje starosti. Preostali našo sožalje!

Uvedenje prejemnih obvestil pri priporočenih pismih v avstrijskem poštneju. — Glasom naredbe c. kr. trgovskega ministerstva od dne 31. marca 1906., št. 9161 P., ki je stopila v veljavo s prvim majnikom t. l., svobodno je odpošiljatelj priporočenega pisma v tozemnem poštneju ob oddaji pisma zahtevati, da ga naslovni urad obvesti o prihodu pisma. Za tako uradno obvestilo (obvestilo o prejemu) je plačati pristojbino 25 v, ki jo je skupno s poštnino in pristojbino za priporočeno vplačati s prilepjenjem dotičnih poštnehih znamk. Odpošiljalec priporočenih pism, za katera vplača pristojbino za obvestilo o prejemu, ima navesti na prednji strani pisma očitne znake „R. E.“, na zadnji strani pa označiti svoje ime in stanovanje. Zaznam „R. E.“ bo vpisoval prejemni urad v prejemnem listu, oz. v poštno-prejemni knjižici. Odpošiljalec pisma, ki je bilo proti obvestilu o prejemu oddano na pošto, obveščen bo poštnoobratno po uradu oddaje potom dopisnice proste poštnine, ki bo nosila vse znake dotičnega pisma, o prihodu tega pisma a uradu oddaje. Na slična pisma se bo obračala za čas poštne prevažanja posebna pozornost, vsled česar je dopisujočim strankam omogočeno, zahtevati višjo varnost na poštneju prevažanju za priporočena pisma z važno vsebino.

Dopolnilne občinske volitve v Gorici. — V ponedeljek je volil prvi razred. Od 610 volilcev je prišlo volit 134. Izvoljeni so dr. Bader, 131 glasov, Fr. Marzini 128, C. Bonne 124. — V „Piccolu“ govorijo o — zmagah!

Letošnje dopolnilne občinske volitve v Gorici kažejo nam zopet, da pojde v našem mestnem svetu še nadalje vse svojo staro pot. Nobenega zanimanja ni bilo za volitve, kar vse se je prepuščalo gospodujoči laški stranki, ki se imenuje „liberalno-nacionalna“. „Partiti popolari“ so se poskrili in „neodvisni“ so ostali doma — od 900 ali 800 volilcev pa je prišlo volit nekaj nad 100 volilcev kandidate gospodujoče stranke. Nič novih, sama znana imena, ki ne obetajo mnogo. Gorica ima pač za župana moža, ki je agilen in energičen, toda kaj zmore, če pa nima okoli sebe ljudij, ki bi bili za tako delo, kakoršno je potrebno v Gorici v sedanjih kritičnih časih!

Za zasledovanje rube v tolminskem političnem okraju je dobil dovoljenje g. Jos. Kacin v Jagersčah.

Smrt na kosa. — Včeraj zjutraj je umrla v tržaški bolnišnici po težki operaciji gospa Alojzija Mozetič, učiteljica v Prvačini, soproga g. Jos. Mozetiča, gostilničarja in starost prvaškega „Sokola“. Bodi blag spomin pokojnici, preostali naše iskreno sožalje!

„Knajpovec“. — Izšla je peta številka „Knajpoveca“ z jako raznovrstnim zanimivim berilom.

Šola za gluho-neme je otvoril nekdo v Gledalski ulici št. 3.

Na poti v gorško bolnišnico je umrl 60 letni P. Kovač iz Lokavca. Ko so ga peljali že proti Gorici, je v bližini mitnice v Tivoli umrl v vozu. Truplo so prepeljali v Gorico na pokopališče.

Tržaška podružnica „Slov. planinskega društva“ priredi dne 1. julija t. l. veliko planinsko ljudsko veselico. Dohodek je namenjen za napravo dohoda v podzemeljsko jamo „Dimnice“ pri Slivjah.

Potrdilja svetilnice obstanke „Tržaškega podp. in bral. društva v Trstu“ se bode letos obhajala, ako ne bode drugih ovir, že meseca julija t. l. v „Narodnem domu“ pri sv. Ivanu poleg mesta. Ta dan razvije na najsvečanejši način društvo svojo zastavo.

Vspored velike veselice, katero počasti na desetine društev domačih in zunanjih z zastavami in pevskimi zbori, se objavi pozneje, kakor tudi druge podrobnosti, tičeče se razvija zastave. To se daja zasedaj v blagohotno naznanje raznim bratskim društvom po našem krasnem Primorju.

Za delavce. — Iz Malnica na Koroškem nam poročajo, da se bo rabilo tam pri železnici od sedaj naprej vedno več delavcev. Posebno dobijo lahko minerji v kratkem delo.

Uradniško konsumno društvo v Gorici bode imelo dne 9. t. m. ob 7^{1/2} uri zvečer v dvorani „Hotela Central“ svoj redni občni zbor. Dnevni red obsega poročilo ravnateljstva in nadzorstva, računski sklep za dobo od 1./7.—31./12. 1905., sklepanje o uporabi čistega dobička, predloge ravnateljstva in nadzorstva, morebitne predloge članov in slednjič dopolnilne volitve v ravnateljstvo in nadzorstvo. Udje lahko pregledajo računski sklep od jutri naprej v združni pisarni. — Za nadzorstvo „uradniškega konsumnega društva v Gorici“: Predsednik: Prof. Fr. Žnidaršič. Zapisnikar: Herman Budau.

Soška podružnica slovenskega planinskega društva, odsek Gorica, napravi v nedeljo dne 6. t. m. izlet na Trstelj (644 m) nad Lipo na Krasu, dogovorno s tržaško in ajdovsko podružnico. Tržčanje pridejo čez Nabrežino, Gorjansko in Lipo na vrh približno okoli 10. ure predpoldne, Vipavci čez Dornberg. Gorški izletniki odrinejo peš ob 6:30 (pol sedmih) zjutraj iz Gorice ter dospo čez Dolenjo Vrtojbo, Bukovico, Renče, na vrh okoli 10. ure. Ako se oglasi dovolj izletnikov za voz (žardinjero), odrinejo ob 7. uri zjutraj iz Gorice v Dornberg in odtod z Vipavci na vrh. — Oglasiti se je pri g. Korsiču v „Gor. Čitalnici“ ali pri g.

Rejcu v „Gor. ljudski posojilnici“ najdalje do petka 4. t. m. do 6. popoldne.

Skupni povratek vseh izletnikov z v čez Železna vrata v Dornberg (kosilo), odtod po Vipavski železnici za Goričane in Tržčane ob 5:34 popoldne v Gorico nazaj.

Zbirališče kavarna „Central“.

Vipavska železnica. — Tretji občni zbor delničarjev te železnice bo dne 9. t. m. na Dunaju I. Freyung št. 8. Dnevni red obsega te-le točke: 1. Razprava o prometnem in upravnem poročilu; 2. Predloga o obračunu za upravno leto 1905; 3. Volitev članov upravnega sveta. Kdor se hoče udeležiti posvetovanja, naj pošlje svoje akcije v pisarno na Dunaju, I. Freyung 8. Vsakih pet delnic ima po pravih jeden glas. Železnica je imela lani čistega dohodka za 9806 K 31 v več nego l. 1904. Vlada bode morala dodati v pokritje 4^{1/2}% obresti prioritetaih obveznic za leto 1905. K 92.910.63, dotim je plačala l. 1904. v ta namen 101.732 K 16 v.

Iz računa izgube in dobička za lansko leto so razvidne potrebščine 137.307 K 19 v. V pokritje je svota 44.396 K 56 v; država mora založiti, kakor povedano, gorenjo svoto.

Za prvo upravno dobo je morala založiti država 136.208 K 93 v, za drugo pa 101.732 K 16 v in za lani 92.910 K 63 v.

Prometni koeficient je kazal za prejšnje leto 82.18%, sedaj je padel na 78.92%.

Vsi prometni troški lani so znašali 123.219 K 04 v, tako da izkazuje čistega prometnega dobička 44.112 K 91 v.

Rojenih je bilo v Gorici v času od 15. do 21. aprila 11, umrlo jih je v istem času 20.

Bralno-pevsko društvo „Dneva zar“ v Kozljah na Krasu je izvolilo ta-le odbor: Ferd. Kenda predsednik, A. Vran podpredsednik, Fr. Seražin blagajnik, F. Kenda in Fr. Kjuder pevovodji, Iv. Kjuder tajnik, Jos. Novak, Iv. Nabergoj in Fr. Zidar odborniki; pregledovalca računov sta Jos. Kjuder in Jos. Orel. Društvo šteje 110 udov.

Veliki ples priredi bralno-kmetijsko društvo „Lijak“ na Vogrskem na dan 6. t. m. Ta starošegni ples na shod sv. Gotarda so bili opustili, sedaj po 16 letih so ga zopet oživili. Na ta dan je bilo navadno jako veliko ljudstva na Vogrskem, in tako upajo prireditelji, da bo tudi letos na omenjeni dan prav živahno na prijaznem Vogrskem.

Tamošnji nunc je sklenil, da če bo ples, bo imel v nedeljo le malo mašo in s šmarncami preneha.

Redarja Fr. Kumarja je zadela v soboto ponoči lahka kap. Prenesli so ga takoj v bolnišnico.

Slabo je bilo prišlo na Tekališču Fr. Jos. neki ženski iz Solkana. Mimoidoči so jej hitro pomagali, potem so jo spremenili domači domov.

Perilo se podražil. — Avstrijski tovarnarji perila so sklenili zvišati cene svojim izdelkom za 5%.

Podrli so na tla v Zdravčini blizu kolo-dvora nekega starega moža nekateri biciklisti.

„Rad.“
„Hotel sem reči, če bi bil jaz na tvojem mestu —“
„Torej?“
„Bi —“
„Torej bi —“
„Pod pretvezo, da si na primer kupim kako posestvo, prosil, da se mi izplačajo moji dohodki za več časa naprej, in skrbel, da se jim izgubim izpred oči.“
„Ah, glej, to ni niti tako slaba misel.“
„Ljubi prijatelj,“ pravi Caderousse, „ljubi mojo kuhinjo ter ubogaj moje nasvete, in prepričaj se, da ti niti fizično, niti moralno ne pojde slabo.“
„Toda povej mi, zakaj se sam ne ravnaš po tem nasvetu? Zakaj si ne izplačati kake vsote in se ne umakneš v Bruselj?“
„Toda vraga, ali naj se umaknem z dvajststo franki?“
„Caderousse, Caderousse! Ti zahtevaš jako mnogo. Še pred dvema mesecema si bil ubog kakor cerkvena miš, in zdaj —“
„Okus dobi človek pri jedi,“ pravi Caderousse, „kako svoje zobe kakor smejoča se opica ali mrmrajoči tiger.“ Sicer pa, pristavi, obdeluji pri tem z belimi, kljub starosti ostrimi zobmi velik kos kruha, sicer pa imam neki načrt.“
Caderousseovi načrti so Andreo navadno preplašili še bolj nego njegove misli: misli so bile samo kal, načrti njihovo uresničenje.
„Torej govori,“ pravi, „to je gotovo kaj lepega.“
„In zakaj ne? Od koga je prišel načrt, po katerem sva zapustila zavod gospoda Chosesa? He? Mislim, da od mene, in da nikakor ni bil tako slab, ker sva danes oba tukaj.“
„Tega tudi ne trdim,“ odvrne Andrea, „tebi pride vtisih kaj čisto pametnega na um; toda pridi končno k stvari.“
„Torej ti mi lahko preskrbiš petnajst tisoč frankov, ne da bi te to stalo le vinar. Ah, kaj govorim? Trideset tisoč frankov potrebujem, da postanem zopet pošten mož.“

„Ne,“ odvrne Andrea suho, „tega ne morem.“
„Ah, zdi se mi, da me nisi razumel, dečko —“
„Ali morda hočeš, naj kradem, ter s tem uničim tebe in sebe, da prideva zopet tja —“
„O,“ pravi Caderousse, „meni je to vsejedno, jaz sem čuden človek; znano ti je, da vtisih zahrepenim po svojih tovarših, in nisem kakor ti, trdosrčnež, ki bi imel najraje, da jih ne vidiš nikdar več.“
Andrea prebledi.
„Nikakih slabih dovtipov, Caderousse!“ pravi.
„O ne, bodi vendar miren, moj mali Benedetto, in pomagaj mi do trideset tisoč frankov; tebi se ni čisto nič treba mešati v stvar, samo pusti me, da storim vse potrebno.“
„Prav, videl bodem — potruditi se hočem —“ zajecija Andrea.
„Toda dotlej pač zvišaj moje mesečne dohodke na petsto frankov, ali ni res, dečko? Želim si vzeti gospodinjo.“
„Prav, dobiš jih,“ pravi Andrea; „toda to je za me težko, ljubi prijatelj, ti zlorabljaš —“
„Ah, če bi ne vedel, da grabiš iz zabojev, ki so brez dna!“
Zdelo se je, da si Andrea želi spraviti svojega tovariša do te točke. Njegovo oko se ognjevito posveti, a se nato takoj zopet povesi.
„Da, to je res,“ pravi, „in moj pokrovitelj je napram meni zelo dobrotljiv.“
„Ta plemeniti pokrovitelj! Približno koliko pa ti daje mesečno?“
„Pet tisoč frankov.“
„Ah, glej, prav toliko tisočakov, kakor mi daš ti stotakov,“ pravi Caderousse. „Resnično, človek mora biti bastard, da ima tako srečo. Pet tisoč frankov! Kaj je mogoče početi z vsem tem denarjem?“
„Za Boga, to je hitro izdano, in poleg tega sem kakor ti ter si hočem prihraniti majhen kapital.“

„Kapital — da — razumem — vsakdo bi imel rad kapital —“
„Da, in jaz ga bodem tudi imel.“
„In kdo ti ga preskrbi? Kak princ?“
„Da, princ. K nesreči moram čakati.“
„In na kaj?“ vpraša Caderousse.
„Na njegovo smrt.“
„Na smrt svojega princa?“
„Da.“
„In zakaj?“
„Ker je mislil na me v svoji oporoki.“
„Res?“
„Na mojo čast!“
„In koliko ti je zapisal?“
„Pet sto tisoč.“
„Ne več, ej, hvala.“
„Tako je, kakor pravim.“
„Ah, pojdi, to vendar ni mogoče.“
„Caderousse, ali si moj prijatelj?“
„Čisto naravno, v življenju in v smrti.“
„Torej ti razodenem neko skrivnost.“
„Govori!“
„Toda tudi polušaj.“
„Ej, vraga, molčati hočem kakor krap.“
„Torej zdi se mi —“
Andrea obmolkne in se ozre okoli sebe.
„Zdi se mi, da sem našel svojega očeta.“
„Svojega pravega očeta?“
„Da.“
„Ne očeta Cavalcantija?“
„Ne, kajti ta je odpotoval, ampak svojega pravega očeta.“
„In ta oče je?“
„Poslušaj dobro, Caderousse: grof Monte-Cristo.“
„Bah!“

Mož se je pri padcu nevarno pobil. Junaski biciklisti so odhiteli, kar se je dalo.

Pevke in pevci v glasbeno društvo naznanja, da bodo prva skupna vaja moškega in ženskega zbora za „Stabat mater“ v petek ob 8. zvečer. Gg. pevke in pevci so naprošeni, da se to vaje polnoštevilno udeležijo.

Veliki zabaven večer v korist „Narodne prosvete“ bo v nedeljo dne 13. maja v „Trgovskem domu“. Sodelovala bo vojaška godba. Nastopi ta večer tudi več članov slavnoznane internacionalne varieté družbe, katere se je posrečilo pridobiti.

Natančen vpored objavimo.

Prvi dan majnika. — V Gorici je bil obhod dop. ob 9. uri jako klaverno. 100 delavcev z dvema rdečima zastavama. Pred tremi leti je bilo v obhodu 600 ljudi; pred dvema 400, lani 300; letos 100 — torej za prihodnje leto smemo pričakovati, da obhod sploh odpade! Drugi del dneva je bil miren. Prodajalne zaprte. Vreme je bilo slabo. Pri Gorup nezažadnostna udeležba. Dop. po obhodu sta govorila Kopač in Milost. Napovedani deputaciji sta šli k županu in dež. glavarju. Dopoldne je skoro vse delalo.

V Ljubljani proslava 1. dneva majnika tudi ni bila taka, kakor se je pričakovalo. Trgovine so bile odprte. V obhodu po mestu je bilo zlasti dosti delavcev in delavk iz Kozlerjeve tovarne, kjer štrajkajo.

Na Dunaju so se izvršila vsa delavska zborovanja v miru. Udeležba je bila povsodi velika.

V Trstu in po drugih mestih so bili obhodi in zborovanja brez posebnih dogodkov. Na sploh se je opazilo v manjših mestih nazadovanje.

Društvo „Naprej“ v Dornbergu priredi 6. t. m. plesno zabavo. Ta dan je v Dornbergu takorekoč shod raznih vipavskih društev. Planinci priredijo ta dan napovedani izlet na Trstelj. Društvo se nadeja obile udeležbe.

Obitno-nadaljevalna šola za združbo v Rončah bo obhajala sklep šol. leta 1905/6 dne 6. maja t. l. ob 3. uri popoldne v šol. prostorih. Ob tej priliki je odprta razstava risarskih in drugih šolskih izdelkov.

Občinstvo, ki se zanima za naše šolstvo, je uljudno povabljen k razstavi.

Zastupila se je blizu Opčin 20 letna služkinja Agata Kranjec, doma iz Srpenice. Urok: nesrečna ljubezen.

Napil se je močnega goriskega vina urarski pomočnik Fr. Schramm, 20 leten mladenič. Padel je na tla kakor mrtev. Nesli so ga k usmiljenim bratom, ki ga že ozdravijo.

Pod milim nehom je spala tik ceste pri gojzdiču 19 letna Marija Lončar. Prijeli so jo redarji, ker je tudi udana slabemu življenju.

Izginila je 76 letna Marija Gruzovin iz Stratič. Ker je nekoliko slaboumna, se je bati, da se jej je pripetila kaka nesreča ali da si je sama kaj storila.

Vodna moč se prodaja.

Ista se nahaja na potoku Hublja, tik državne ceste ob Vipavski železnici. Združeno je z velikim novim poslopjem, primernim za napravo žag, ali kaj drugega. Zraven je hiša za stanovanje. — Okrog poslopja se nahaja lepo obdelano zemljišče. — Naslov pové upravištvo „Soče“.

Razgled po svetu.

Gautsch — demisijoniral.

Naslednik njegov — Hohenlohe.

Baron Gautsch je podal demisijo. Strmoglavili so ga Poljaki. V soboto zvečer je sklenil poljski klub odkloniti vse Gautscheve kompromisne predloge glede volilne reforme. Ker so ostali Poljaki neizprosni, in tudi avdiencia pri cesarju, h kateri je bil povabljen grof Dzieruszycki, ni nič pomagala, je cesar sprejel Gautschevo demisijo ter poveril sestavo novega ministerstva tržaškemu namestniku princu Hohenlohe.

Kaj se zgodi, o tem se ne more izreči danes še nikake sodbe; ali ostanejo dosedanja ministri ali se sestavi koalicijsko ministerstvo. Vprašanje o volilni reformi ne pride z dnevnega reda, govori se celo, da napravi Hohenlohe nov načrt volilne reforme.

Slovenci nimamo nikakega uzroka morda tožiti za Gautschem, pač pa se moramo veseliti njegovega padca — saj vemo pač, kaj je nameraval s Slovenci na Štajerskem in Korškem.

Hohenlohe bo ministerski predsednik in ob enem minister notranjih del. Zato izgine z Gautschem tudi Bylandt-Rheidt.

Namestništvo v Trstu bo vodil odslej grof Schaffgotsch, ki postane sčasoma najbrže namestnik v Trstu, ako se vzdrži Hohenlohe kaj časa v ministerstvu. Ako pa ostane njegovo ministerstvo le prehodno, se utegne vrniti v Trst.

Državni zbor. — Včerajšnja seja je bila kratka. Ministerskega predsednika Gautscha ni bilo, Bylandt-Rheidt in Auersperga tudi ne. Predsednik zbornice je predlagal, naj se seja nemudoma zaključi ter zasedanje odgodi na nedoločen čas, istotako naj se odgodi tudi seja odseka na volilno reformo. Tako se je zgodilo.

Volitve na Ogrskem. — Na Ogrskem se vršijo volitve v državni zbor. Košutovci so dobili doslej 142 mandatov, ustavna stranka 31, ljudska stranka 13, Saksi 5, Srbi 4, Rumuni 1. Tuintam je prišlo, kakor običajno na Ogrskem, do krvavih pretepev.

Prod tržaško poroto so sodili Ivana Jankoviča radi tatvine 41 vreč kave v vrednosti 3000 K,

katero je prodal trgovcu Iv. Zupanu Jankovič je obsojen na 14 mesecev ječe, Zupan na globo 200 K.

21 letni E. Lakovič je streljal v ljubomurnosti na svojo ljubico udovo Marijo Kumar, potem pa nase. Oba sta bila ranjena, ač ne smrtno. Pred porotniki se je dogajalo, da je Lakovič streljal v hipni blažnosti, na kar je bil obsojen le radi prestopka orožnega patenta na 10 K globe.

Iz lekarne Langove sta kradla F. Delpiero in Zucolin različne reči, škoda je 3258 K. Prodajala sta vse to drogeristu H. Dementiju. Obsodba: Zucolin 8, Delpiero 6 mesecev ječe, Dementia 100 K globe.

Veliki ameriški cirkus Buffalo Bill priredi v Trstu 13., 14. in 15. t. m. predstave, in sicer vsak dan po dve.

„Zvezda“ na Dunaju vabi k zabavnemu večeru, katerega priredi dne 6. t. m.

Zastanki davkov na Ogrskem. — Takoj ko se sestane novi parlament, predloži ogrska vlada parlamentu zakonski načrt, s katerim se uravna plačevanje zaostalih davkov, ki so se nabrali za časa stanja ex-lux. Vlada namerava dovoliti delna odplačevanja davkov, ki se razdele na dobo 5 let.

Ponarjen domar v Trstu. — Po Trstu krožijo v zadnjem času ponarejeni komadi niklastega drobiža po 10 in 20 vinarjev, potem ponarejene krone, goldinarji, komadi 5 in 10 kron.

V Barkovljah je zgorela tovarna špirita Iv. Pavietiča. Ker je na sumu, da je sam zažgal, so ga zaprli.

Ustrelil se je v Benetkah kapetan A. Martola, ker se je ladja „Aretuza“, kateri je poveljeval, zarila v nekem kanalu, da je ni mogče oprostiti. Ta dogodek ga je tako potrl, da je vzel revolver ter se v svoji kabli ustrelil.

Razstavo v Milanu so slovesno otvorili dne 28. pr. m. Otvoritvi sta prisostvovala tudi kralj in kraljica.

Naslednikom Strossmayerja bo imenovan najbrže kanonik in reški opat Martine, pristav madjaranske stranke!

Blagoslovljenje temeljnega kamena nemški cerkvi za zdravilišče Opatje. — V „Naši Slogi“ čitamo: „Pravimo nemški cerkvi, ker jo narod tako imenuje od prvega začetka sem in ker bo res nemška, kakor to kaže blagoslovljenje njenega temeljnega kamena. Škof Nagl, ki je došel iz Trsta, da blagoslovi kamen, je Nemec. Pred svečenstvom, ki je šlo iz opatijske cerkve na stavbišče, so šli otroci nemške šole in samo ti. Pozdrav zastopnika Njegovoga Velikanstva, nagovor zastopnika Njegovoga Velikanstva, zahvalni govor istega: vse je bilo nemško, kakor da smo v Berlinu. Tudi govor škofov je bil nemški. Tisto malo besedi, ki jih je izgovoril hrvaški, je bil le prah v oči, in to ne le po obliki, ampak tudi po vsebini. Rekel je, da bo cerkev, kateri se blagoslovlja kamen, za vse narodnostni enaka. Te besede so prava ironija na vse to, kar se je videlo in čulo.

Brez obzira na domače hrvaško prebivalstvo bodi naglaseno, da v opatijsko zdravilišče prihaja sedaj največ Madjarov in Poljakov, a da se ni na to jemalo nikakega obzira na vsej shvatnosti. Prezrlo se je goste vseh narodnosti, razim nemških, pokazalo se je, da je vse samo za Nemce. Blagoslov sam se je opravičil v latinskem jeziku, prezrl so torej slovanski obredni jezik, ki vlada že sto in sto let v naših cerkvah, posebno tudi v veprinski župniji, na katere tleh se ima zgraditi cerkev. To bi bili mogli zgraditi tudi na opatijskih tleh. Niso storili tega, ker so menda slutili, da bi v Opatiji ob takem preziranjju naših svetinj mogle vrteti med ljudstvom. Izbrali so tla v veprinski občini, tam, kjer ni domačih ljudi. Blagoslov bi bil mogoč opravičiti tudi zupništvu veprinski; tudi kapelan opatijski, tudi župnik-dekan mons. Zamlit. Ali vsi ti bi bili motili v jeziku naroda, v jeziku, v katerem se moli tu že tisoč let. To ravno se je hotelo preprečiti in uvesti novotarijo, nečuvstvo v teh krajih, ki zali čustvo versko in narodno vsakega tukajšnjega poštenega človeka. Prišel je blagoslovit škof, da bi se kako opravičilo to pogaženje svetega prava hrvaškega naroda. In ga ni izgovora. Sveto pismo je pogaženo. Škof Nemec je prebil led. Začel je z gaženjem svetega prava hrvaškega naroda v teh naših krajih, pokazal je pot onim, ki bodo kedaj opravičali službo božjo v cerkvi, ki jo je naš narod od prvega začetka z vso pravico nazval — nemško cerkev.

Poleg nemške šole, poleg nemške prbštantske cerkve, evo še nemško katoliško cerkev, nov steber nemstvu v opatijskem zdravilišču, nov steber, s katerim pripravljajo predstavitelji avstrijskih oblasti, hočeš nočeš, materi Germaniji pot do Jadranskega morja.

Moža umorila. — V Inomostu je umorila A. Rithofer svojega moža, ki je deželni svetnik. Zgodilo se je to v prepiru. Napadla ga je z nožem.

Obsojen policijski komisar. — Porotniki v Moskvi so obsodili policijskega komisarja Farnolova na 4 leta v trdnjavo, ker je usmrtil ob nemirih v Moskvi privatnega docenta Verobieva.

Komplot proti francoski republiki? — Iz Pariza prihajajo vesti, da so prišli na sled zaroti proti francoski republiki. V sled tega je bilo več hišnih preiskav, in sicer pri listu „La Croix“ in pri raznih pristavih royalistične stranke. Te preiskave so imele baje prav obteževalne rezultate. Več aristokratov je hudo kompromitiranih, ker so pripravljali državni prevrat. Hoteli so baje izdati tudi proglaš na vojsko in na narod.

Ruska vlada je izgnala 12 inozemskih novinarjev. — Vratislavski listi poročajo iz Petrograda, da je ruska vlada izgnala 12 dopisnikov inozemskih listov radi veleizdaje in razširjevanja neresničnih vesti. Pričakovati je, da ruska vlada izžene še mnogo drugih inozemcev.

Stavka čevljarjev. — V Bukarešti stavkajo sedaj čevljarji pomočniki. Vseh stavkajočih je 500.

„Da, da. Javno ne priznava tega, toda Cavalcantiju je dal petdeset tisoč frankov, da mi da svoje ime in zastopa očetovo mesto.“

„Petdeset tisoč frankov! Da bi zastopal očetovo mesto! Jaz bi bil storil to za polovico, za tretjino te svote. Nehvaležnik, zakaj nisi mislil na me?“

„Ali sem vedel? Ali nisva bila tekom teh pogajanj skupaj?“

„Ah, prav imaš. In rekel si, da ti je v svoji oporoki —“

„Zapustil petsto tisoč liber.“

„Ali veš to dobro?“

„Pokazal mi jo je, toda to še ni vse.“

„Ah, vidim, da bode imela oporoka kodič!“

„Tako je.“

„In v tem kodiču —“

„Me prizna.“

„O dobri oče, poštenjak,“ vsklikne Caderousse, vihte v zraku srebrnik, katerega je držal v roki.

„In zdaj še reci, da imam pred teboj kako skrivnost, ti stari lisjak!“

„Ne, in tvoja zaupljivost ti je v mojih obeh v čast. In ali je tvoj odlični oče res bogat, zelo bogat?“

„Bah, svojega premoženja ne pozna niti sam.“

„Ali je to mogoče?“

„Pri moji duši, da. To bom pač vedel jaz, ki imam k njemu pristop vsako uro. Zadnjič mu je prinesel uslužbenec v listnici petdeset tisoč frankov, včeraj mu je prinesel njegov bankir sto tisoč frankov v zlatu.“

Caderoussa to čisto omami; besede njegovega mladega prijatelja ga zmedejo popolnoma.

„In v to hišo imaš ti pristop?“ vsklikne zaključeno.

„Gotovo.“

Caderoussa trenotek molči. Jasno je bilo videti, da razmišlja nekaj posebno važnega.

Naenkrat vsklikne:

„Ah, kako krasno mora biti, če je človek lastnik takega premoženja!“

„Ah, da,“ reče Andrea, „to je krasno!“

„In on stanuje na Elizejskih poljih?“

„Stevilka trideset.“

„Ah, številka trideset?“

„Da, v lep, na samem stoječi hiši med dvoriščem in vrtom. Ali je ne poznaš?“

„Morda. Toda kaj me briga zunanost? Rad bi vedel, kakšno je notranje lice, te krasne stvari, ah —“

„Ali si bil kdaj v Tuilertjah?“

„Ne.“

„Pri njem je mnogo lepše.“

„Čuj, Andrea, ali se pač izplača skloniti, če spusti ta dobri grof Monte-Cristo na tla svojo mošnjo?“

„Ah moj Bog, saj ni treba čakati na to. V hiši leži zlato raztreseno nalik sadju na vrtu.“

„Povej, dečko, ali bi me ne mogel vzeti enkrat s seboj?“

„Kako bi bilo to mogoče in pod kakšno pretvezo?“

„Pričela so se mi cediti sline, in na weak način moram vse to videti ter tudi bodem videl.“

„Nikakih neumnosti, Caderousse!“

„Kot vskovčat se mu ponudim.“

„V vseh sobah ima preproge.“

„O prokleto! Torej se moram zadovoljiti s tem, da vidim vse to le v duhu.“

„Vertuj mi, da je to najboljše.“

„Opiši mi nekoliko to hišo.“

„Kako je to mogoče?“

„Nič ni lažjega. Ah je velika?“

„Ne preveč, in ne premajhna.“

„Toda kako je razdeljena?“

„Da, če bi ti hotel podati načrt, bi moral imeti pero in črnilo.“

„Oboje je tukaj,“ reče Caderousse hitro.

In stopivši k omarici, vzame iz nje papir, pero in črnilo.

„Tukaj,“ pravi, „mi vse nekoliko nariši, sinko.“

Z neopaznim smehljajem vzame Andrea pero in prične.

„Hiša stoji, kakor sem ti že rekel, med dvoriščem in vrtom. Vidiš tako.“

In Andrea mu natančno načrta obrise.

„Ali so zidovi visoki?“

„Ne, k večjemu osem ali deset čevljev.“

„To ni pametno,“ pravi Caderousse.

„Na dvorišču so travnate loke, gredice s cvetjem in skupine.“

„Ali ni nikakih pastij?“

„Ne.“

„In hlevi?“

„So na obeh straneh omrežja, poglej, tako.“

In Andrea nadaljuje svojo risarijo.

„Tu je obednica, tu dva salona, biliardna soba, stopnice v gornje nadstopje in majhne, skrivne stopnice.“

„Okna?“

„Okna so krasna, tako lepa in široka, da bi — pri moji duši, da, mislim, da bi šel lahko skozi vsako šipo mož tvoje velikosti.“

„Toda vraga, zakaj so pri takih oknih te stopnice?“

„Ej, kaj hočeš, potrata.“

„In vetrnice?“

„So, a se jih nikdar ne poslužujejo. Ta grof Monte Cristo je original; celo po noči hoče videti nebo.“

„In kje spe sluga?“

„Ah, ti imaš svoje posebno hišo. Misli si na desno majhno vežo, v kateri se pozvonil; nad to vežo so služabniške sobe, in v vsaki izmed njih — di zvonec iz glavne hiše.“

„Ah, vraga, zvonce!“

„Kaj praviš?“

„O nič, menil sem samo, da mora biti zelo drago, vzdrževati toliko zvoncev, in te hotel vprašati, kakšen namen imajo.“

Spomenik Franklinu. — Dne 27. pr. m. so odprili v Trocederu na Francoskem spomenik Benjaminu Franklinu povodom 200. letnice njegovega rojstva.

315000 rubljev so ukradli iz ruske državne blagajne v Dušetu pri Tiflisu. Ulomilo je v blagajno 6 mož, preoblečenih v vojske uni-orme.

Oblak se je ugrgal nad Szatmarom na Madžarskem. Toča je uničila setve na 20.000 hektaralnih oralih. Tudi železniška proga je poškodovana.

Inkvizicija.

Napisal Grof Hohenbrooch.

Directorium inquisitionis.

(Dalje.)

Sam Pegna piše: „Krivoverci izgubijo očetovsko oblast nad svojimi sinovi. Lastni otroci naj bodo nasproti krivovercem kakor zverji. Za tako kazen ni bilo potrebno, da se na cerkveni obsodbi dožene zločin krivover-stva. Po tem je bilo mogoče otrokom zne-žiti se očetovske oblasti iz razloga, da so ro-đitelji krivoverci.

Z ozirom na zakonito nasledstvo je iz-šla cerkev dve različni posvetni postavi, to je rimska, katera proglašala imetja krivovercev za svobodna, otrokom pa, ki so ostali katoli-ki, priznava nasledstveno pravico; potem nem-ško postavlo, uvedeno po Frideriku II., katera priznava nasledstveno pravico otrok samo ta-ko, ako otroci svojega lastnega očeta naznani-jo inkviziciji. Na-čelnik Kristusov je napravil to sramotno in nemoralno postavlo za cerkveno.

Papež Inocenc III. ukazuje: „Opravičeno je, da se onim, ki prezirajo pozemeljsko veli-čanstvo, vzame imetje, njih otrokom pa da se jim milosrčnosti podari življenje, ali še bolj opravičeno je pri onih, ki se odvrnejo od vere. Razdedičevanje otrok krivovercev, ki so ostali katoliški, naj se ne preprečava pod-riško sočutja, ker se večkrat po božji od-ločbi morajo otroci kaznovati radi njihovih ro-điteljev.“

Tej odredbi dodaje papeški kanonist P. Ghirlandus: „Otroci, pa če so prav dobri ka-olički ter čeprav nič ne vedo o zločinu svo-ega očeta, so po tej postavi tako razdedičeni, da ne morejo podedovati niti vinarja, marveč morajo neprestano živeti v siromaštvu in bedi; če jim ne sme ostati razven samega življe-nja, katero se jim podari iz milosrčnosti; biti morajo v takem stanju, da jim bo življenje muka, smrt pa olajšilo.“

Briga za otroke, ki so bili na tak način ob očetovsko imetje, je obstajala edino le v tem, da so bili dečki nameščeni pri obrtnikih, deklice pa pri gospah, katerim so morali slu-žiti. Otroke, ki radi prevelike mladosti ali radi boleznimi niso mogli delati, se je smelo iz sočutja skromno vzdržavati iz premoženja oče-ovega; tuintam se je imelo poprositi posvetno in duhovno gosposko, da izkažejo nekoliko da-željivosti do takih otrok.

3. Tractatus de officio sanctissimae inquisitionis.

Tomo Carena je bil za časa vladanja Urbana VIII. fiškal rimske inkvizicije. Nje-govo glavno delo: „Tractatus de officio sanc-tissimae inquisitionis“ je služilo tudi kot pri-ročna knjiga za inkvizitorje. Izdano je v več izdejah. Najvažnejša je lyonska izdaja iz l. 1659.

Dva jezuita, Horatius Martinus in Leo-nardus Vellius sta napisala predgovor Careni-nemu delu. Iz predgovora se razvidi, da je sama rimska inkvizicija deloma plačala tiskar-ske troške tega dela, samo da je poprej izšlo.

Že v uvodu pravi Carena: „Krivover-stvo se mora iztrebiti, krivoverci pa se mo-rajó pokoriti z ognjem in mečem, ker jih je lažje premagati nego pregovoriti. Nikjer ne kaznujejo krivovercev tako častno in pravično kakor pred inkvizicijsko sodnijo; ona je potla-čila Albigence, Španijo pa je obvarovala kri-vega Lutrovega nauka.“

(Pride še.)

Gospodarstvo.

V deželni trdnici so na prodaj sledeče vrste zelenjadnih sajenic v večji množini. Sajenice so vzgojene v gnojniščnih gredicah. Oddajo se po sledečih cenah: Kolerabe bele, zgodnje iz Erfurta po K 0-20 za vsakih 100 kosov. Paradižniki rudeči, veliki zgodnji po K 0-40 za vsakih 100 komadov. Paradižniki „Optimus“, rudeči in debeli po K 0-40 za vsakih 100 kosov. Paradižniki gladki, v grozdih rudeči, najzgodnejši po K 0-40 za vsakih 100 kosov. Paradižniki „Obilnost“, zelo radovitni, gladki, plod škrlatno rudeč, po K 0-40 za vsakih 100 kosov. Zelena, de-belo listnata, bela angleška po K 0-20 za vsakih 100 komadov. Zelena, gomoljasta iz Prage, po K 0-20 za vsakih 100 komadov. Jajčarica (melancane) višnjeva, pritlikava najzgodnejša po K 0-40 za vsakih 100 ko-madov. Paprika sladka, robata, ameriška po K 0-20 za vsakih 100 kosov. Paprika debela, robata, rudeča po K 0-20 za vsakih 100 komadov. Zelje (Vrzote), pritlikavo, naj-zgodnejše, po K 0-20 za vsakih sto kosov.

Vozni red krajevne železnice Gorica-Ajdovščina veljaven od 1. maja 1906. naprej.

Meš. št.	Meš. št.	Meš. št.	km	Postaje	Meš. št.	Meš. št.	Meš. št.
851	853	855			852	854	856
9.10	2.15	7.15	—	odh. Gorica	7.30	1.30	6.20
9.23	2.27	7.27	4	St. Peter pri Gorici	7.19	1.19	6.09
9.36	2.40	7.40	8	Volkajdraga	7.07	1.07	5.54
9.48	2.53	7.53	12	Prvačina	6.53	12.53	5.39
9.58	3.03	8.03	14	Dornberg	6.48	12.48	5.34
10.09	3.13	8.13	16	Batuje	6.38	12.38	5.21
10.21	3.26	8.26	21	Kamnje	6.24	12.24	5.06
10.29	3.34	8.34	23	Dobravlje	6.16	12.16	4.58
10.37	3.41	8.41	25	Sv. Križ-Cesta	6.10	12.10	4.52
10.45	3.50	8.50	28	odh. Ajdovščina	6.—	12.—	4.40
Priklapljeni:							
7.25	1.15	10.35	—	odh. Dunaj j. ž.	5.35	6.45	9.—
7.29	1.05	5.50	—	Gradec j. ž.	9.51	2.01	4.14
7.18	4.47	12.58	—	Ljubljana j. ž.	2.37	9.45	11.59
6.25	8.55	4.25	—	Trst j. ž.	10.28	4.15	8.35
7.17	10.02	5.20	—	Nabrežina j. ž.	10.42	6.20	7.57
5.50	12.—	5.10	—	Cervinjan	11.30	6.47	10.40
7.54	10.29	5.49	—	Trzin j. ž.	9.46	3.16	7.29
8.50	1.20	6.19	—	Korin j. ž.	7.54	3.05	6.50
5.50 9.07	11 13 1.45	6.29 6.34	—	odh. Gorica	9.00 7.38	2.15 2.49	6.52 6.56

Največja zaloga slik

v modernih in antiknih okvirjih, — umetniške vrednosti. — Slike prvih slovanskih slikarjev. — Nabožne slike slovečih slikarjev. — fran-coske, angleške in ameriške gravure velike umetniške vrednosti v okvirjih po želji odjemnikov.

Razstava slik v „TRGOVSKE- DOMU“.

Knjigarna in trgovina z umetninami

A. Gabršček v Gorici.

Protin reumatične bolezni

Steklenica 2 kroni, več poštnina.

Se dobiva v vseh lekarnah.

Poštna razpošiljatelj: **lekarna Zoltán, Budimpešta.**

Književnost.

Dostojevski v nemščini. — Vsakdo, ki se prišteva izobražencem, mora poznati rusko li-teraturo — ruske velikane.

Da v tem zopet nekoliko napredujemo, ponuja se prilika tudi istim, ki jim ni bilo mogoče, prisvojiti si krasnega jezika bratskega nam naroda — velikana. V zadnjem času so priče izhajali v nemškem prevodu zbrana dela slavnega Dostojevskega.

Prvo delo „Idiot“, roman, izhaja v posameznih tedenskih snopičih po 30 vinar-jev. Vsi zbrani spisi izidejo v 152 snopičih ali 19 zvezkih po 2 K 40 v.

Upati je, da ta dela vzbudé zanimanje čitateljskega občinstva.

Naroča se v tukajšnji knjigarni v „Trgovskem domu“.

Zgubil se je lep lovski pes,

rjave barve z belimi pegami in krat-kim repom, nosi goriško znamko 104 ter sliši na ime »K A R O«.

Kdor ga najde, naj se oglasi v lekarni Gironcoli v Gorici, kjer dobi postavno nagrado.

Šapirograf,

najnovejši in najboljši razmnoževalni aparat.

za samostojno in najceneje izdelovanje tiskovin vsake vrste: pisma, okrožnice, note, risarije, načrte, programe, jedilne liste, vabila itd. itd.

100 — 150 čistih izvodov se lahko izdela

v 15 minutah.

Izdeluje toli v črnem kakor tudi v barvotisku.

Navodilo uporabe na razpolago.

Cena: Oblika dopisnice cm 10×15 K 10

» kvart-folio „ 22×33 „ 30

Naročila sprejema:

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček

v Gorici, Gosposka ulica št. 7.

Kotlarijske številke.

28. aprila 1906.

Trst 66 64 26 63 24
Lino 17 20 45 52 68

A. vd. Berini

Gorica, Šolska ulica št. 2.

velika zaloga == oljkega olja

prve vrste

najboljših vrst iz Istre, Dalmacije, Melfette, Bari in Nice

s prodajo na drobno in debelo.

Prodaja na drobno: K —72, —80, —88, —96, 112, 120, 136, 144, 160, 180, 2.—.

Na debelo cene ugodne.

Posilja poštnine prosto na dom. Posodo se pušča kupcu do popolne uporabe olja; po uporabi se spet zameni s polno.

Pravi vinski kis in navaden. Zaloga mila in sveč.

Cene zmerne.

Št. 555.

Razpis dražbe.

C. kr. okrajni šolski svet v Tolminu odda potom dražbe dne 14. maja t. l. ob 10. uri predpoldne v uradni sobi sle-deča dela:

- a) napravo 154 šolskih klopi,
- b) „ 9 „ desk,
- c) „ 9 „ miz,
- č) „ 9 „ omar.

Načrt poedinih šolskih oprav si ogledajo ponudniki dražbe-nega dne.

Štev. 239.

Objava.

Naznanja se, da je skle-nilo varuštvo deželnega hipo-tečnega zavoda v seji 20. aprila t. l., da se eskomptujejo zastavna pisma ob ugotovitvi posojil od 1. maja t. l. naprej namesto po 97¹/₂ % po 98⁰/₁₀.

V Gorici, 27. aprila 1906.

Ravnateljstvo deželnega hipotečnega zavoda.

Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici

registrovana zadruga z neomejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo „Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici“ je z ozirom na premenjena in dne 29. decembra 1905. v zadrugi register vpisana pravila, pri skupni seji dne 30. decembra 1905. sklenilo za leto 1906. ta-le način poslovanja:

Daje svojim članom posojila na odplačevanje v petih letih, proti odplačilu po 2 kroni na mesec za vsakih 100 kron; na menice pa proti 6% obrestovanju.

Doba za odplačilo pri posojilih na obroke se po želji izposojevalca določi tudi na 10 ali več let.

Vsak izposojevalec plača pri zajemu posojila enkrat za vselej, mesto uradnine 1/3 % prispevka v posebno rezervo za morebitne izgube.

Sprejema navadne hranilne vloge v vsakem znesku, jih obrestuje po 4¹/₂ %, večje, stalno naložene pa po dogovoru.

Deleži so dvojni: opravični po 2 kroni, glavni po 20 kron.

Zadruga objavlja vsa svoja naznanila v časopisih „Soča“ in „Primorje“.

Nova pravila so se razposlala vsem članom; če jih pa po pomoti ni kdo dobil, naj se oglasi v zadrugi uradu v „Trgovskem domu“.

Načelstvo in nadzorstvo.

Ohtroci ob tem izvirno uspevajo in ne trpe na motenju prebujanja.

Se obraša izvršno ob bljuvanju, črevesnem kataru, driski itd.

Priporoča jo na lisoče domačih in inozem klij zdravnikov.

moka za otroke

Najboljše živilo za zdrave in na želodcu bolne otroke.

Naprodaj po lekarnah in drogerijah.

Tvornica diet. živil

R. KUFEKE

Dunaj 1, in Bergedorf—Hamburg.

5 kron in še več zaslužka na dan.

Družba za domača dela in strojev za pletenje.

Iščejo se osebe obojega spola za pletenje na našem stroju. Lahko in hitro delo skozi celo leto na domu. Ni treba nobenih znanostij. Se ne gleda na oddaljenost in delo prodajamo mi.

Družba za domača dela in strojev za pletenje Thos. H. Whittick in drug, Budimpešta, IV. Havas ulica 3-434. — Praga trg sv. Petra 7.-434.

Nova slikarska obrt

v Gorici, ulica Morelli št. 9.

Najzanesljiveje izvrševanje pleskarskih, lakirarskih, napisnih in sobo, slikarskih, strokovnih del. Specijalitote v imitaciji lesovja.

Svojim rojakom v mestu in na deželi se za mnogobrojna naročila toplo priporoča

udani

Alojzij Požnic,

naslednik JOS. MAKOVEC.

Stara tvrdka pri kateri se stalni odjemalci poslužujejo že nad 30 let!

Druge reklame ne potrebuje

moja krojaška delavnica in trgovina z gotovimi oblekami.

Vabim cenj. g. naročnike, da si ogledajo vsak čas v moji trgovini te dneve dospelo

spomladansko in letno blago.

Anton Krušič, krojaški mojster in trgovec v Gorici

tek. Frana Josipa 35 — tek. Josipa Terdi 33.

G. kr. privil.

krojaški kroji.

Krojačnica prve vrste za vsaki stan.

Trgovina z gotovimi oblekami in manufakturnim blagom iz inozemskih in avstrijskih tovarov, perilo vsake vrste.

Blago na meter po zmernih cenah.

Edina zaloga oprave k uniformam za častnike, uradnike, Sokole, finančne stražnike, orožnike in občinske redarje; za častito duhovščino: ovratnike, mašne kape, cingulum itd.

Dobiva se vse kar spada k paradnim oblekam, tudi orožje samo v trgovini

M. POVERAJ v Gorici na Travniku.

Žrebanje nepreklicno

17. maja 1906.

Glavni dobitek

kron — 30.000 — kron

Srečke doma cesarice Elizabete

à 1 K

— priporočajo: G. Gentilli & Michelstädter, menjalnica v Gorici. —

„Goriška Tiskarna“ priporoča vizitke

Najboljši pisalni stroji.

Underwood, najboljši izdelek ameriški.

Vidna pisava. — Do 20 lepih kopj.

Tabulator za vse možne potrebe.

Stalne cene 630 K.

Adler, najboljši nemški izdelek. — Vidna pisava, do 20 kopij. — Izboren tabulator.

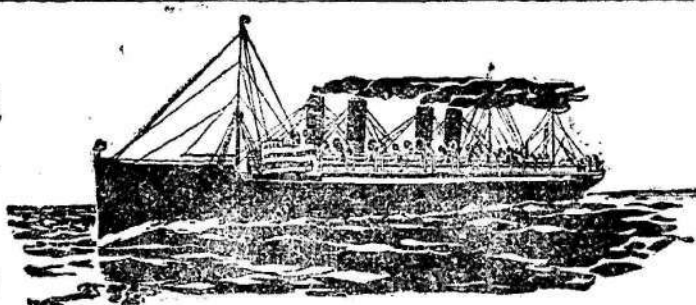
Cena 450 K.

Vse potrebščine za pisalne stroje, kakor: barvni trakovi, papir, dopisnice, kopirni papir, radirke, olje za mazanje itd.

Pomnoževalni stroji: šapirograf, ciklostil, mehanski ciklostil in vse potrebščine. — Vse to je dobiti edino v največji goriški trgovini **A. GABRŠČEK, „Trgovski Dom“.**

Najcenejša in najhitrejša vožnja v Ameriko je s parniki „Severonemškega Lloyd“.

Iz Bremna v New York

s cesarskimi brzoparniki „KAISER WILHELM II.“, „KRONPRINZ WILHELM“ in „KAISER WILHELM der GROSSE“.

Prekomorska vožnja traja samo 5—6 dni.

Natančen, zanesljiv poduk in veljavne vozne listke za parnike gori navedenega parobrodnega društva kakor tudi listke za vse proge ameriških železnic dobite v Ljubljani edino le pri

EDVARDO TAVČARJU, Kolodvorske ulice št. 35

nasproti občeznani gostilni „pri Starem Tišlerju“.

Odhod iz Ljubljane je vsak torek, četrtek in soboto. — Vsa pojasnila, ki se tičejo potovanja, točno in brezplačno. — Posrežba poštena, realna in solidna. Potnikom, namenjenim v zapadne države kakor: Colorado, Mexiko, Californijo, Arizono, Utah, Wloming, Nevada, Oregon in Washington nudi naše društvo posebno ugodno in izredno ceno čez Galveston. Odhod na tej progi iz Bremna enkrat mesečno.

Tu se dobivajo pa tudi listki preko Baltimora in na vse ostale dele sveta, kakor: Brazilijo, Kubo, Buenos-Aires, Colombo, Singapore v Avstralijo itd.

POZORI BERTEII

Odlikovana pekarija in sladničarna.

Karol Praščík,

pekovski mojster in sladničar v Gorici na Kornu v (lastni hiši).

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače, birmance, torte itd.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Prodaja tudi različne moke.

Solnčniki

v največji izbiri po vsaki ceni so ravnokar dospeli.

J. ZORNIK — GORICA

Gosposka ulica 10.

Največja izbira modercev

vedno zadnje novosti idealnih krojev, samo pri

J. ZORNIK — GORICA

Gosposka ulica 10.

Krasni okraski za spomladne in letne obleke so že začeli dohajati.

J. ZORNIK — GORICA

Gosposka ulica 10.

Andrej Fajt

pekovski mojster

v Gorici Corso Franc. Gius. št. 2.

filijalka v isti ulici št. 20.

Sprejema naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinejšega, za nove maše in godove, kolače za birmance, poroke itd. Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji naročnikov.

Ima tudi na prodaj različne moke, fino pecivo, fina vina in likerje po zmernih cenah.

Za veliko noč priporoča goriške pince, potlice itd.

Adolf Fey

v GORICI

Via Leoni na voglu Tekališča Frana Josipa

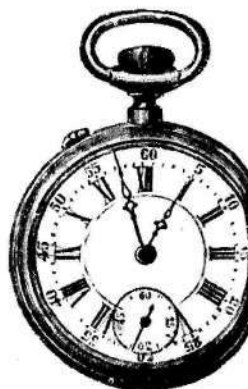
prej na Travniku

Velika zaloga zlatih, srebrnih in kovinskih ur, vseh vrst nazidnih in ur z nihalom, budilk, itd. itd.

Bogata zaloga zlatih in srebrnih dragotin.

Zaloga vseh optičnih predmetov.

Za vsako uro se jamči 1 leto.

Se dobiva v vseh lekarnah.

Najboljše zdravilo proti!

Se dobiva v vseh lekarnah.

— REVMATIZMU in PROTINU —

je liker Godina

izdelan v Trstu v lekarnah Rafael Godina, lekarna „Alla Madonna della Salute“ pri Sv. Jakobu; Josip Godina, lekarna „All' Igen“, Via del Farneto 4.

Cena steklenice K 1.40. Iz Trsta se ne razpošilja manj nego 4 steklenice proti povzetju ali naprej poslanim zneskom K 7.— prosto poštnine.